

Ze doet het kwetsbare boek open. De omslag is bedekt met kruiselingse strippen broos plakband, die het boek bij elkaar houden. Voorzichtig slaat ze de eerste pagina om. 'Het is een Italiaanse uitgever. En het boek is gedrukt in 1927...'

'Kijk even op de achterkant, Gerda. Zie je wat daar staat?'

Gerda draait het boek om en leest de verbleekte, met de hand in inkt geschreven woorden: *11, Calle del Forno, Venezia*. 'Een Venetiaans adres.'

'Misschien van de componist?'

Gerda kijkt weer naar de bladmuziek op de standaard. *L'Incendio*. Het vuur. Ik vraag me af wat voor soort vuur daarmee wordt bedoeld.' Ze pakt haar viool en voordat ik haar kan tegenhouden begint ze te spelen. Als de eerste noten uit het instrument opstijgen, beginnen mijn handen te tintelen, een elektrische prikkeling die met iedere noot sterker wordt tot al mijn zenuwen ervan trillen. Ik sta op het punt haar de strijkstok uit handen te nemen als ze abrupt stopt met spelen.

'Liefde,' zegt ze.

'Wat?'

'Het is zulke hartstochtelijke muziek, vol smart. In de eerste zestien maten, als de melodie wordt geïntroduceerd, hoor je leed, verlangen. Bij maat zeventien wordt de muziek geagiteerd. Het volume stijgt, het tempo versnelt, het klinkt als twee smachtende geliefden die ten einde raad zijn.' Gerda kijkt me aan. '*L'Incendio*. Het vuur van de liefde?'

'Of van de hel,' zeg ik zachtjes. Ik masseer mijn slapen. 'Speel het als je blijft niet. Ik kan het niet verdragen.'

Ze legt de viool neer. 'Dit gaat niet alleen om de muziek, hè? Wat is er aan de hand, Julia?'

'Het gaat juist wel om de muziek.'

'Je bent jezelf niet. Je hebt al twee repetities gemist. Hebben Rob en jij problemen?'

L'Incendio

het kwetsbare boek

met broos plakband

voorzichtig

het is gedrukt in 1927

de componist

kijkt naar de bladmuziek

de viool

de eerste noten

mijn handen trillen

de strijkstok stopt met spelen

de melodie

L'Incendio

speel het niet